

THƯ Y TÔI

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:54 - Lần cập nhật cuối Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:56

nhớ y công lên vì đức đi m 8
, vì niềm vui quá đi

Hai mươi lăm năm đã trôi qua, q
uyn và bài tập y, lời phê y
còn vẫn nguyên đ
n t n bây giờ ...

Như thế, chúng tôi biết t h c ngay t đ u, như thế, biết thế y c n t duy sáng t o nên t biết
ph i sáng t o, t duy. Nói thế, chúng tôi t h c là chính, thế y giao bài h c, t nghiên c u, thế y
đi m t lát đ t ng t quay v ch t v n...Trò i câu đ c câu m t, r i thành thói quen, ng phó
linh ho t đ n. Như nh t là nh ng bài gi ng c a thế y và tác ph m *Chí Phèo* (Nam Cao), *M nh
trăng cu i r ng*

(Nguyễn Minh Châu), bài th

Bên kia sông Đu ng

(Hoàng C m)... th m vào gan ru t. Nh ng tác ph m nào thế y trân quý thì rõ ràng trong i
gi ng l p lánh ch t l a. Tôi không thu c nhóm h c sinh gi i giang, năng đ ng nh ng cũng đ
đ thế y yêu th ng, quan tâm theo cách c a thế y. Ba năm g n v i thế y ch nhi m, đ đ nh
th y đã truy n tình yêu vẫn h c dân gian trong tôi, đ đ yêu, đ c m thông nh ng m nh đ i
b t h nh, đ đ t hào v đ p quê h ng, đ t n c, con ng i Việt Nam qua trang văn, trang
th, đ đ biết quan tâm, chia s . Cu c s ng đúng là không đ m b ng nh ng l n ta th, mà là
b ng nh ng l n ta c m nh n đ c h i th c a cu c s ng đã đi u này. Thế y t ng gi i thi u cho
chúng tôi bài th

Em yêu, em cũng th

(nhà th Nga Lermôntôp)

Có m t lão ăn mày

Xoè tay đ i t ng thánh

Đ xin m t vài xu,

THY TÔI

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:54 - Lần cập nhật cuối Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:56

chúng là bố họ có trò? Thy các em hào hứng là đây, biết gì bày đó. Nghĩ mà thấy ng. Xóm núi nghèo nhưng có kì giàu tình cảm. Biết cô giáo thích hoa tiều muội nên sáng nào đi hái, các em cũng ghé phòng cô tặng một bó hoa tươi còn đem mùi thơm ng. Thành thói quen, sáng nào cũng ngắm qua ngắm lại. Lòng vẫn không thôi se se cảm giác thêm vui vui khi gặp họ.

Đó đó, sau đợt khai giảng, nghe tin có đoàn công tác của Sở Giáo dục lên thăm. Biết ngày thấy cũng trong đoàn công tác, lúc đó thấy chuyên viên làm chuyên viên của sở. Thấy ghé thăm nên ăn chén của giáo viên tặng bố mẹ lên công tác miền núi. Gặp thấy, nói cảm ơn rồi ra về tươi cười, buổi tối nói với thấy “

Em không cam lòng, em sẽ đi...”

Thấy xoa đầu, thấy hiểu, người lạ đó cảm thấy đi em. Thấy hỏi, bây giờ nên đi các em cảm ơn gì.

Không nghĩ ngợi gì nữa, tôi buổi tối nói

“Chúng em cảm ơn một cái tí xíu, đây mùa mưa rồi thông tin quá.”

Ngày hôm sau, chiếc taxi màu chuồn y thấy đó được gọi vào dãy nhà nên đi. Niềm vui tiếp thấy được nhận lên. Thấy cảm ơn thấy.

Kể từ lúc năm học, tôi quyết định rời xa trường đi làm nghiệp vụ xa, gia đình không thể can ngăn, nhưng gia đình cảm ơn của học sinh, đừng nghĩ... Vui thăm thấy trước lúc đi, báo với thấy quyết định của mình. Thấy cười, đừng quên “ *Nhìn vào một em ngày này, thấy biết em sẽ không cam lòng mà. Thấy mong em chóng trưởng thành và hạnh phúc cho mình”*.

Cảm ơn thấy, thì ra thấy đã hiểu. Xa thấy, vẫn không quên dịp 20/11 hay Tết đến thăm hỏi thăm. Vẫn câu nói “

Em khỏe không, công việc thế nào, con thế nào rồi?

”

, mà sao lần nào cũng thấy

hàng ngày thấy vô kể. Có lần, đêm nằm mơ thấy thấy, gọi gọi đầu gối, lòng quay quắt như. Tìm sự đến thăm hỏi không ra, hỏi bố mẹ chửi a đần độn. Cảm ơn bố mẹ không yên. Ai ngờ sáng hôm sau, nhận một cuộc gọi đến thăm hỏi thấy “

Thuà, cháu không cảm ơn gì thuà cho đâu, nhớ nghe

...”. Chao ôi! Tiếng thấy, thân thấy quá đi. “

Thấy ơi, em là Thuà, là Thuà Quận Nam đây thấy (thấy hay gọi tôi như thế, cháu đừng như cái cô học trò vì công việc và vì tình yêu mà sẽ nài nỉ bẻ bẻ ra đi!)”.

“

A, Thuà hỏi em, ôi lâu quá, dạo này em khỏe không? Các cháu thế nào?...Này thấy nhớ

...”. Thì ra, thấy đang ốm thế! Thấy vẫn không cho tôi kịp thăm sức khỏe của thấy. Lòng cảm ơn thấy!

Bao lần vui quê, cảm ơn theo công việc, rời đi lần lạ chửi a ghé thăm thấy. Nghe câu nói “Công cha, nghĩa mẹ, ơn thầy” mà thấy mình thấy tởm. Thấy lòng một ngày không xa, sự trở về được thấy xoa đầu như cái hỏi mà ra trường làm cô giáo vùng cao, được chia cùng thấy nhưng

THẦY TÔI

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:54 - Lần cập nhật cuối Thứ hai, 26 Tháng 11 2018 08:56

thăng trầm cuộc sống, đôi cảm nhận thầy rằng: như thầy mà đôi chân học trò giẫm dẫm vụng, bàn tay học trò giẫm dẫm mạnh mẽ vươn lên và con tim học trò đập biết yêu thương đằm thắm tin vào cuộc đời này. Viết những dòng này là khi như thầy nhiều vô kể, thầy ơi!

HOÀNG THU

THPT DUY TÂN – TAM KIỆT - QUẢNG NAM